

Na vaše dotazy odpovídá prof. MVDr. Z. Knotek, CSc.

Veterinární poradna

Mám dotaz, který se týká zakoupené konzervy. Koupila jsem naši fence psí konzervu, která jí moc chutnala. Když jsme jí koupili už třetí konzervu, zjistili jsme, že je neuvěřitelně slaná. Zajímalo by mne, jak je možné, že psí konzerva obsahuje takové množství soli. V dostupné literatuře jsem se totiž dočetla, že pes by neměl dostávat slanou potravu. Tento typ konzervy jsme již přestali kupovat, ale stále nedovedu domyslet, co by se stalo, kdybychom na to nepřišli. Vždyť jsme tu konzervu kupovali ve specializované prodejně s krmivem pro psy.

M. Š., Mladá Boleslav

Předně je nutno uvést na pravou míru, co znamená pojem slaná chuť. Není překvapivé, že různí živočichové preferují odlišné chuti. Řešením otázky podpory zájmu psů o nabízená krmiva, tedy zvýšením příjemné chuti krmiva, se permanentně zabývají všechny mezinárodní společnosti, které se specializují na výrobu krmiv. Je rovněž faktem, že posílení určité části spektra aromatizace i ochucení mohou zájem o nabízené krmivo výrazně zvýšit. V tomto směru by snad bylo možno varovat pouze před skutečně nestandardně levnými krmivy neznámých výrobců, kde by obsah takových látek mohl překročit povolené normy pro bezpečné krmivo pro psy. Zkušený chovatel dobře ví, že ani jiné složky krmiva, které jsou tradičně hodnoceny kladně, nemohou být v potravě psa zvyšovány chaoticky, pouze s cílem maximálního obsahu. To ostatně platí i pro vitaminy a minerální látky. Vyšší obsah solí je logicky spojen i s vázanou tekutinou a tyto komponenty je třeba hodnotit z pohledu dlouhodobého dopadu na funkci ledvin. U psů se deficit chloridů ani sodných iontů běžně nevyskytuje, a proto neexistuje důvod, proč by měl být obsah solí v krmivu nějak extrémně zvyšován. Není vyloučeno, že váš pocit, že je konzerva skutečně přesolená, byl pouze subjektivní. Pokud však máte přesto podezření, že se výrobce dopustil pochybení,

máte možnost se obrátit se svou stížností na prodejnu, distributora nebo přímo na výrobce. Pokud neuspějete, lze požádat o provedení analýzy nebo se přímo obrátit na Českou obchodní inspekci či některou z veterinárních organizací (například na Veterinární a farmaceutickou univerzitu v Brně nebo Komoru veterinárních lékařů ČR).

Chtěla bych se poradit. Chovám desetiměsíční fenku basenži, která je velice čilá, milá a temperamentní. Ale je zde jeden vážný problém. Když nastane období tepla, tak nám nastanou komplikace, pokaždé když fenka vběhne do vysoké trávy. Okamžitě se u ní objeví silně svědivé boláky na břicho, na tlapkách i u ocásku. Už jsme vyzkoušeli mnoho mastiček, ale žádná z nich nepomohla. Můžete mi prosím poradit, o jaké onemocnění se jedná a jak máme postupovat?

M.Š., Mladá Boleslav

S největší pravděpodobností se jedná o projev zvýšené vnímavosti vaší fenky k určité skupině alergenů, které jsou v travách přítomny. Nejsm přesvědčen, že úspěch spočívá v postupném střídání různých mastiček. Zde je na prvním místě určení správné diagnózy a vymezení původce stavu, tedy pokud možno co nej přesnější klasifikace alergenu. Pes může být kromě jiného nepřiměřeně silně vnímavý na určité pyly a další rostlinné komponenty. Při návštěvě u specializovaného veterinárního dermatologa bude zajištěno kompletní vyšetření vašeho pacienta včetně odběru krve a uskutečnění její analýzy. Dalším krokem může být též provedení kožních testů zaměřených na vytipování pravděpodobného alergenu. Přínosem bývá též drobná biopsie postižené kůže, odeslaná na speciální histologické vyšetření. V případě, že bude alergen spolehlivě odhalen, lze situaci řešit jednak prevencí, která spočívá v maximální možné izolaci pacienta od zdroje alergie, v úvahu připadá i použití látek omezujících

cích nepříznivý průběh alergické reakce (například antihistaminika). Zásadním řešením některých forem alergie u psů může být i postupná terapeutická desenzibilizace. Tento proces je finančně náročnější, ale pokud je metodicky proveden správně, může pro pacienta představovat v budoucnu velkou úlevu.

U svého psa jsem zaznamenal všechny typické projevy, které jsou popisovány v souvislosti s onemocněním pankreatu. Jakou formu umělého podávání pankreatických enzymů doporučujete, tablety, nebo kapsule?

I. L., Vsetín

Klasická doporučení směřují především k pankreatickým extraktům ve formě prášku (pudru). Většinou se doporučuje jedna čajová lžička extraktu na deset kilogramů hmotnosti psa při každém krmení. Dříve se rovněž podávaly rozmražené kousky tkáně pankreatu z krávy nebo z prasete. Dnes je přednost dávana farmaceuticky čistým produktům, které omezují negativní dopady zkrmování orgánů. Nejčastěji se používají potahované tablety Pancreolanu forte. Tento způsob léčby neodstraňuje přímo příčinu onemocnění, ale umožňuje zajistit lepší a efektivnější trávení, omezit nadýmání a zvracení a využít potřebné složky obsažené v předkládané stravě. V některých případech je součástí terapie insuficience slinivky břišní i podávání antibiotik, neboť narušená funkce pankreatu může způsobit i změnu poměrů bakteriálního osazení střev a vyvolat tak nepříznivé bakteriální přerůstání. Doporučuji nejdříve provést potřebná vyšetření. Ta nejsou nijak složitá ani náročná. Uprášení diagnózy vyžaduje provést jeden z dostupných funkčních testů. Léčba je ve většině případů poměrně úspěšná a má dlouhodobý charakter.